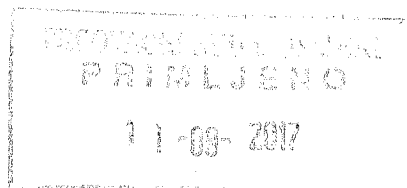

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

Ref. 53 Pž-4117/2017-2

TRGOVAČKI SUD
Stalna služba u
Slavonskom Brodu

19-08-2017

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Ružice Omazić, sutkinje izvjestiteljice i Mirte Matić, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom IDEAL d.o.o. u stečaju, OIB 15023528049, Požega, Novi Štitnjak 22A, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika HILDING ANDERS d.o.o., OIB 98594743140, Prelog, Kralja Zvonimira 38, kojeg zastupa punomoćnica Nikolina Golubić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Golubić i partneri, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-907/2013-98 od 25. svibnja 2017., u sjednici vijeća održanoj 10. kolovoza 2017.

riješio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba razlučnog vjerovnika HILDING ANDERS d.o.o., Prelog i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-907/2013-98 od 25. svibnja 2017. u djelu točke I. izreke kojim je određeno da se iz kupovnine u iznosu od 1.485.662,00 kn ostvarene prodajom nekretnina stečajnog dužnika upisanih u z. k. ul. 487 k. o. Štitnjak, k. č. br. 1304/2 Zgrada, dvorište i oranica od 5416 m², namiruje stečajna masa stečajnog dužnika temeljem troškova unovčenja tražbine po članku 170 stavak 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96 i dr.) u iznosu od 214.783,59 kn i troškova utvrđivanja tražbine po članku 170. stavak 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96 i dr.) u iznosu od 75.250,00 kn te dio tražbine razlučnog vjerovnika H-ABDUCO d.o.o., Zagreb s osnova razlučnog prava upisanog u zemljišnoj knjizi temeljem zabilježbe pod brojem Z-5489/09 od 4. studenog 2009. za iznos od 551.588,22 kn i zabilježbe pod brojem Z-824/10 od 24. veljače 2010. za iznos od 200.000,00 kn i u točki II. izreke u dijelu u kojem je naloženo računovodstvu toga suda da izvrši isplatu navedenih iznosa na račun stečajnog dužnika i razlučnog vjerovnika te u točki IV. izreke.

II. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-907/2013-98 od 25. svibnja 2017. u dijelu točke I. izreke u kojem je određeno da se iz kupovnine namiruje dio tražbine razlučnog vjerovnika H-ABDUCO d.o.o., Zagreb s osnova razlučnog prava upisanog u zemljišnoj knjizi temeljem zabilježbe pod brojem

Z-5489/09 od 4. studenog 2009. za iznos od 388.657,30 kn i zabilježbe pod brojem Z-824/10 od 24. veljače 2010. za iznos 187.658,17 kn i u točki II. izreke u dijelu u kojem je naloženo računovodstvu toga suda da izvrši isplatu navedenih iznosa na račun razlučnog vjerovnika te u točki III. izreke i predmet se u tom dijelu vraća prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovnji broj St-907/2013-98 od 25. svibnja 2017. određeno je da se iz iznosa kupovnine u iznosu od 1.485.662,00 kn postignute prodajom nekretnina stečajnog dužnika upisanih u z. k. ul. 487 k. o. Štitnjak, k. č. br. 1304/2 Zgrada, dvorište i oranica od 5416 m², namire prvenstveno: A) troškovi unovčenja tražbine po članku 170. stavak 2. Stečajnog zakona u iznosu od 214.783,59 kn i troškovi utvrđivanja tražbine po članku 170. stavak 1. Stečajnog zakona u iznosu od 75.250,00 kn te zatim ostale tražbine B) razlučni vjerovnik H-ABDUCO d.o.o., Zagreb s osnova razlučnog prava upisanog u zemljišnoj knjizi temeljem zabilježbe pod brojem Z-5489/09 od 4. studenog 2009. u iznosu od 940.245,52 kn i zabilježbe pod brojem Z-824/10 od 24. veljače 2010. u iznosu od 255.383,00 kn (točka I. izreke), naloženo je računovodstvu toga suda izvršiti isplate sukladno točke I. tog rješenja (točka II. izreke), odbijen se zahtjev HILDING ANDERS d.o.o., Prelog, da se naplati iz kupovnine postignute prodajom nekretnine (točka III. izreke) te je odbačen zahtjev HILDING ANDERS d.o.o., Prelog, za naknadom troškova postupka za iznos od 6.250,00 kn.

Tako je prvostupanjski sud odlučio o troškovima i namirenju tražbine razlučnih vjerovnika temeljem odredbe članka 164.a i članka 170. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06 i 116/10; dalje: SZ), a nakon što je u ovršnom postupku prodana nekretnina stečajnog dužnika na kojoj je postojalo razlučno pravo i nakon što je ovršni sud preostali iznos kupovnine predao prvostupanjskom sudu.

Protiv tog rješenja žalbu je pravodobno izjavio razlučni vjerovnik Hilding Anders d.o.o., Prelog, pobijajući ga u cijelosti zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i bitne povrede odredaba postupka iz odredbe članka 354. stavak 1. i stavak 2. točka 6. i 11. ZPP-a. U žalbi u bitnom navodi da prvostupanjski sud nije pravilno primijenio odredbe članka 170. i 164.a Stečajnog zakona s obzirom na to da je nekretnina s upisanim razlučnim pravom prodana u ovršnom postupku koji je pokrenuo žalitelj, pa da stoga nije bilo osnove za obračunavanje i namirenje troškova unovčenja (prodaje) nekretnine u stečajnom postupku. Nadalje, ističe da prvostupanjski sud nije pravilno primijenio odredbu članka 114. stavak 4. Ovršnog zakona, zbog čega je pogrešno odredio pravo na namirenje razlučnog vjerovnika H-ABDUCO d.o.o. u cjelokupnom iznosu iz obračuna tražbine od 15. rujna 2016., a ne samo za dio kamata kako je propisano člankom 114. stavak 4. Ovršnog zakona, dok se preostale kamate namiruje u kasnijem redu naplate. Navodi da to u biti proizlazi i iz samog obračuna razlučnog vjerovnika H-ABDUCO d.o.o. koji je obračunao kamate do 2. ožujka 2013. i kamate nakon tog datuma koje po oba upisana zaloga u zemljišnim knjigama ukupno iznose 209.417,46 kn. Tvrdi da je zbog toga, kao i zbog neosnovano obračunatog troška unovčenja u iznosu od 214.783,59 kn, smanjen iznos za namirenje ostalih razlučnih vjerovnika i da je time onemogućeno namirenje tražbine žalitelja. Navodi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2.

točka 6. ZPP-a jer žalitelju nije dana mogućnost raspravljanja pred sudom s obzirom na to da mu nije dostavljen poziv na ročište za diobu (članak 124. Ovršnog zakona) i nije mu predložena dokumentacija o tražbini H-ABDUCO d.o.o. pa se o istoj nije mogao očitovati. Povredu iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a obrazlaže tvrdnjom da rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer izreka nema razloga i u odluci nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama, a izloženi razlozi su nejasni i proturječni. Navodi da je počinjena i relativno bitna povreda odredaba parničnog postupka jer prvostupanjski sud nije postupio po uputi drugostupanjskog suda iz ukinog rješenja poslovni broj PŽ-1488/2017-2, a što je utjecalo na donošenje zakonite i pravilne odluke. Ističe zatim da zbog pogrešne primjene materijalnog prava prvostupanjski sud nije utvrdio odlučne činjenice i to 1. da je postupak radi prodaje nekretnine u ovršnom postupku pokrenuo žalitelj, te da kao razlučni vjerovnik ima pravo namirenja iz iznosa koji je dobiven prodajom nakon namirenja propisanih troškova, 2. da je nekretnina prodana u ovršnom, a ne stečajnom postupku i da je s obzirom na to sporno pravo stečajnog upravitelja na troškove unovčenja nekretnine te 3. da je pogrešno utvrđen iznos kamata koje se mogu namiriti iz kupovnine razlučnom vjerovniku H-ABDUCO d.o.o. Predlaže ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak radi donošenja nove odluke o diobi kupovnine.

Žalba je djelomično osnovana.

Pobijano rješenje ispitano je na temelju odredbe članka 365. stavak 2. u vezi s člankom 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11-pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s člankom 6. Stečajnog zakona („Narodne novine“ poslovni broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 82/06 i 116/10) u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. točke 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava (članak 356. ZPP-a) te je utvrđeno da je pobijano rješenje djelomično pravilno i zakonito.

Neosnovan je žalbeni navod da je u postupku počinjena bitna povreda postupka iz članka 354. stavak 2. točka 6. ZPP-a i da je žalitelju onemogućeno raspravljanje pred sudom. Naime, iz zapisnika s ročišta za diobu održanog 26. rujna 2016. (list 537. spisa) proizlazi da je na istom bio prisutan i punomoćnik žalitelja. Nadalje, žalitelj je podnosio prigovore na prijedlog stečajne upraviteljice za raspodjelu kupovnine o kojim se očitovala stečajna upraviteljica te je osporio visinu tražbine razlučnog vjerovnika H-ABDUCO d.o.o., a prvostupanjski sud je pravomoćnim rješenjem od 30. siječnja 2017. odbio kao neosnovane prigovore visini tražbine tog razlučnog vjerovnika.

Iz spisa proizlazi, a među strankama nije sporno, da je nekretnina stečajnog dužnika na kojoj je upisano založno pravo prodana u ovršnom postupku pred Općinskim sudom u Požegi, a koji je pokrenuo žalitelj te da je ovršni sud, nakon prodaje nekretnine za iznos od 1.505.000,00 kn i namirenja troškova do tad provedenog ovršnog postupka, preostali iznos kupovnine u iznosu od 1.485.662,00 kn predao prvostupanjskom stečajnom sudu.

Neosnovano žalitelj smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe članka 164. a i članka 170. SZ-a i da s obzirom na to da je nekretnina prodana u ovršnom, a ne stečajnom postupku, nije bilo osnove za obračun troškova unovčenja.

Naime, odredbom članka 164. stavak 1. i 2. SZ-a propisan je postupak prodaje nekretnina stečajnog dužnika na kojima postoji razlučno pravo u postupku pred ovršnim sudom tako da je u stavku 1. određeno da nakon što unovči stvar ili pravo na kojem postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ovršni će sud, nakon što iz iznosa ostvarenog prodajom namiri troškove do tada provedenog ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sucu, a prema stavku 2. iz iznosa dobivenog od ovršnog suda stečajni sudac će: 1. izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz članka 170. toga Zakona; 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju.

Dakle, pobijanim rješenjem je u točki I. A), upravo u skladu s obvezom iz citirane odredbe članka 164.a stavak 2. SZ-a, stečajni sudac iz dostavljenog iznosa kupovnine prvo izdvojio u stečajnu masu odgovarajući iznos za namirenje troškova unovčenja nekretnine i troškova namirenja tražbine.

Odredba članka 170. SZ-a propisano je kako se utvrđuju troškovi utvrđenja tražbine i troškovi unovčenja tražbine.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je prvostupanjski sud detaljno i pravilno obrazložio kako je obračunao trošak utvrđenja tražbine i na što se točno odnosi trošak unovčenja tražbine. Žalitelj tako obračunate troškove i njihovu visinu nije osporio, a i sud ih kao pravilno utvrđene u cijelosti prihvaća, nego se žalbeni navod svodi na neosnovanu tvrdnju da nije bilo moguće obračunati troškove unovčenja predmetne nekretnine jer je ista prodana izvan stečajnog postupka, u ovršnom postupku.

Pravno je shvaćanje ovog suda da troškovi unovčenja stvari, osim troškova koji su u neposrednoj vezi s prodajom (procijena nekretnine, oglas o prodaji, itd) jesu i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar. Troškovi koji nisu izravno vezani s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari u skladu s odredbom članka 164.a stavak 2. i članka 170. stavak 2. SZ-a. Stoga je pravilno zaključio prvostupanjski sud da se nagrada stečajnog upravitelja, trošak komunalne naknade, naknade za uređenje voda, trošak osiguranja stečajnog upravitelja, troškovi knjigovodstvenih usluga i zamjene brave, sve razmjerno vrijednosti nekretnine u odnosu na ostalu imovinu stečajnog dužnika, smatraju troškovima unovčenja u smislu članka 170. stavak 2. SZ-a.

Zbog navedenog je neosnovan žalbeni navod da nije bilo osnove da se iz iznosa dobivenog prodajom nekretnine namiruju troškovi unovčenja nekretnine pa je na temelju odredbe članka 380. točka 2. ZPP-a u vezi s člankom 6. SZ-a. valjalo potvrditi rješenje prvostupanjskog suda u pobijanom dijelu točke I. pod A), koja se odnosi na namirenje stečajne mase s osnova obračunatog troška u skladu s odredbom članka 170. SZ-a i u točki II. izreke u dijelu koji se odnosi na isplatu tog iznosa na račun stečajnog dužnika.

U pravu je žalitelj da je pri namirenju tražbine razlučnog vjerovnika H-ABDUCO d.o.o. nepravilno primijenjena odredba članka 114. stavak 4. Ovršnog zakona.

Nije sporno da je H-ABDUCO d.o.o. prvi u redoslijedu namirenja razlučnih vjerovnika i da ima na predmetnoj nekretnini upisano založno pravo i to zabilježbom Z-5489/09 za iznos glavnice 80.000,00 EUR prema srednjem tečaju Banke za eur uvećano za pripadajuće kamate i sve troškove i zabilježbom Z-824/10 za iznos glavnice od 200.000,00 kn uvećano za pripadajuće kamate i sve ostale troškove.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je razlučni vjerovnik H-ABDUCO d.o.o. dostavio obračun tražbine iz kojeg proizlazi da ima tražbinu po zabilježbi Z-5489/09 s osnova glavnice u iznosu 551.588,22 kn, redovnih kamata u iznosu 88.268,97 kn, zateznih kamata u iznosu 295.764,53 kn i troška u iznosu 4.623,80 kn pa ukupna tražbina iznosi 940.245,52 kn. Prema obračunu tražbine po zabilježbi Z-824/10 ima tražbinu s osnova glavnice u iznosu od 200.000,00 kn, redovne kamate u iznosu 25.009,55 kn, zatezne kamate u iznosu 160.148,62 kn, i troška u iznosu 2.500,00 kn pa ukupna tražbina iznosi 387.658,17 kn. Pobijanim rješenjem je razlučni vjerovnik namiren s preostalim iznosom kupovnine za cjelokupni iznos tražbine prema navedenom obračunu.

Prema odredbi članka 164. stavak 2. SZ-a se razlučni vjerovnici namiruju prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka.

Odredbom članka 114. OZ-a propisano je da se nakon namirenja tražbine iz članka 113. OZ-a, troška ovrhe, poreza itd, namiruju tražbine osigurane založnim pravom, tražbina ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha, a ti vjerovnici se namiruju po redu stjecanja založnog prava, odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu. Ovrhovoditelj koji prethodno nije bio stekao založno pravo, pravo na namirenje stječe zabilježbom ovrhe u zemljišnoj knjizi. U konkretnom slučaju se prema redoslijedu namirenja prvo namiruje H-ABDUCO d.o.o., zatim Grad Požega pa žalitelj.

Prema stavku 4. članka 114. OZ-a troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju se po istom redoslijedu kao i glavna tražbina. Dakle, samo ti troškovi i kamate se pribrajaju glavnoj tražbini i imaju isti prvenstveni red kao glavnica. U konkretnom slučaju je rješenje o dosudi doneseno 2. ožujka 2016. pa su samo troškovi kamate u periodu od 2. ožujka 2013. do 2. ožujka 2016. mogle biti namirene u istom prvenstvenom redu, a tek ukoliko bi svi razlučni vjerovnici bili namireni za tako obračunate tražbine, iz eventualno preostalog iznosa kupovnine bi se namirivale preostale kamate koje nisu namirene zajedno s glavnom tražbinom.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja se ne može utvrditi da li je obračun kamata i troška izvršen u skladu s citiranom odredbom članka 114. stavak 4. OZ-a pa stoga pobijano rješenje u tom dijelu ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Žalitelj tvrdi da je razlučni vjerovnik H-ABDUCO d.o.o. pravilno sačinio obračun kamate jer je posebno obračunao kamate od 2. ožujka 2013. na koje ima pravo namirenja, o posebno je obračunao preostale kamate koje se namiruju u kasnijem redoslijedu naplate. U dostavljenom dijelu spisa uz žalbu ne prileže obračun tražbine razlučni vjerovnik H-ABDUCO d.o.o.

Dakle, zbog pogrešnog pravnog pristupa prvostupanjski sud nije pravilno i potpuno utvrdio bitne činjenice i nije pravilno primjenio materijalno pravo.

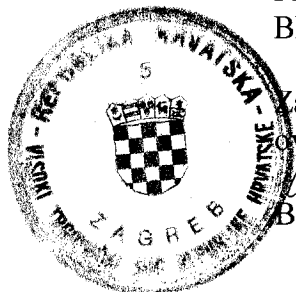
Zbog navedenog je u odnosu na namirenje tražbine razlučnog vjerovnika H-ABDUCO d.o.o. za nesporni iznos glavnice u iznosu od 551.588,22 kn i 200.000,00 kn valjalo potvrditi pobijano rješenje u točki I. B) izreke i u točki II. izreke u dijelu koji se odnosi na isplatu glavnice (članak 380. točka 2. ZPP-a), a ukinuti ga u dijelu koji se odnosi na namirenje i isplatu troškova i kamata, a kako je odlučeno pod točkom II. izreke ovog rješenja (članak 370. ZPP-a). Valjalo je ukinuti i točku III. izreke pobijanog rješenja jer će tek nakon pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene odredbe članka 114. stavak 4. moći utvrditi mogu li se iz kupovnine namiriti i drugi razlučni vjerovnici za tražbine istog prvenstvenog reda.

Pravilno je prvostupanjski sud odbacio zahtjev žalitelja za naknadu troška zastupanja u stečajnom postupku jer troškovi vjerovnika nastali njihovim sudjelovanjem u postupku spadaju u niži isplatni red, a tražbine nižeg isplatnog reda se prijavljuju samo ako stečajni sudac pozove vjerovnike da ih prijave (članak 72. SZ-a). Stoga je valjalo potvrditi i točku IV. izreke pobijanog rješenja.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će pravilno i potpuno utvrditi odlučne činjenice tako što će utvrditi je li obračun tražbine razlučnog vjerovnika s osnove troška i kamate sačinjen u skladu s odredbom članka 114. stavak 4. OZ-a (kako to tvrdi žalitelj), te će donijeti novu odluku o namirenju preostalih tražbina razlučnih vjerovnika uz pravilnu primjenu odrede članka 114. OZ-a.

U Zagrebu 10. kolovoza 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, v.r.

Za točnost otpravka
ovlašteni službenik
M. Z. B. (signature)
BRANKICA CURMAN